

30 jaar Recht op Waardig Sterven

‘Levenstestament op digitale identiteitskaart registreren’

De vereniging Recht op Waardig Sterven viert dit weekend zijn 30ste verjaardag met de première van de documentaire *End Credits*. “Een film die illustreert waarom een vereniging als de onze broodnodig blijft”, vertelt voorzitter dokter Marc Van Hoey. “Strijdpunten zijn er genoeg, zoals de uitbreiding van de euthanasiewet en de registratie van de wilsverklaring patiëntenrechten op de eID.”

Recht op Waardig Sterven (RWS) heeft er een erg bewogen geschiedenis op zitten. “De eerste 20 jaar waren vooral een periode van strijd. Zo lagen we mee aan de basis van drie belangrijke gezondheids-wetten in ons land: euthanasie, de patiëntenrechten en de palliatieve zorg. Leon Fayyts, die 29 jaar lang voorzitter was, heeft daar enorm voor geijverd. Mario Verstraete, de eerste patiënt in ons land die gebruik heeft gemaakt van de euthanasiewet en over wie nadien een film is gedraaid (zie ook blz. 18), was trouwens een bestuurslid van RWS. De wetten zelf zijn intussen al tien jaar van kracht, maar dat betekent niet dat alle vragen nu opgelost zouden zijn of dat alles wettelijk geregeld is”, onderlijnt Dr. Van Hoey.

Aan bestaansredenen hebben ze voornog geen gebrek. “De huidige wetten vertonen nog heel wat hiaten. Eind vorig jaar hebben we alle parlementsleden daarover aangeschreven, om hen op te roepen het politieke debat aan te snijden en onze vereniging daarbij als gesprekspartner te erkennen. Er is behoefte aan een verruiming van de huidige euthanasiewet. Zodat ook een opening gemaakt kan worden naar minderjarigen en dementerenden. De vijfjaarstermijn voor

euthanasie bij coma is een totaal achterhaald principe en de doorverwijsplicht bij artsen is niet wettelijk geregeld. Dat blijven voor ons belangrijke actiepunten. Vanuit politieke

© Imageforce

▲ In een wilsverklaring patiëntenrechten kunnen mensen aangeven dat ze bijvoorbeeld geen reanimatie wensen, of in geval van coma niet worden aangesloten op een beademingstoestel.

hoek konden we al positieve reacties loswaken, maar de vraag blijft wie de moed opbrengt om dit debat echt te openen.”

Reanimatie

RWS is momenteel ook de enige vereniging waar mensen hun wilsverklaring patiëntenrechten kunnen laten registreren. “De gemeentebesturen registreren immers uitsluitend wilsbeschikkingen over euthanasie. Wij gaan

een stap verder en registreren voor onze leden hun zogeheten ‘levenstestament’. Daarin kunnen mensen aangeven dat ze bijvoorbeeld geen reanimatie wensen, of in geval van coma niet worden aangesloten op een beademingstoestel. Maar eigenlijk is dit een taak voor een overheidsdienst. Dit soort keuzes zou vandaag immers perfect kunnen worden geregistreerd op de digitale identiteitskaart. Die hebben mensen altijd bij zich. Bij een ongeval kunnen hulpdiensten op die manier snel deze gegevens van een patiënt inlezen en zijn keuzes respecteren.”

Première

De feestelijke happening morgen vindt niet toevallig in een bioscoopcomplex plaats. Speciaal voor die 30ste verjaardag produceerde RWS de documentaire *End Credits*, van Dr. Marc Cosyns en Alexander Decommere. “Het is het verhaal van twee patiënten: een oudere, dementerende man in een rusthuis en een jonge vrouw met ernstig psychisch lijden. Beiden vragen om euthanasie. Ik ben zelf een van de begeleidende artsen. De film zal ongetwijfeld stof doen opwaaien door de bijzondere situaties die aan bod komen. Het is de bedoeling dat de documentaire later ook op televisie komt, in de hoop zoveel mogelijk kijkers te bereiken.”

Kari Van Hoorick

Praktisch: 30 jaar RWS, zaterdag 26 januari om 11 uur in Metro-polis, Noorderlaan, Antwerpen. Meer info op www.rws.be

Screeningsprotocol morgen voorgesteld

Sporter kan zelf online intake module invullen

Tijdens een besloten congres voor keuringsartsen in Gent stelt de vereniging Sport- en Keuringsartsen (SKA) morgen het screeningsprotocol voor sporters voor, waarna ze de pers een beknopte stand van zaken meegeeft van het sportmedisch onderzoeksprogramma voor Vlaanderen. *Artsenkrant* kon de intake website voor de sporters op voorhand al even testen.

Het protocol voor medische geschiktheidsonderzoeken staat bijna op punt. Morgen, in een eerste fase, stelt SKA het protocol exclusief voor aan de keuringsartsen. In de volgende fase die in februari start, kunnen de federaties hun accenten toevoegen. En later volgen introducties voor sportartsen en huisartsen en wordt de rest van het plan, inclusief de opleiding van huisartsen in het najaar van 2013, uitgerold in Vlaanderen.

Dat het protocol er niet in één-twee-drie kwam, is niet meer dan logisch. “Dit is een werk van lange adem. Er zijn immers een pak

SKA
SPORT + KEURINGSARTSEN

partijen bij het project betrokken: huis-, sport- en keuringsartsen, artsenorganisaties, specialisten, overheden, verzekeringsmaatschappijen, ziekenfondsen, enzovoort”, legt Dr. **Tom Teulingkx**, voorzitter van SKA, uit. “Maar het resultaat zal er mogen zijn: een eenduidig sportspecifiek protocol met aan-

dacht voor verschillende aspecten (cardio-, pneumo- en neurologie, orthopedie,...), met een online luik dat geïntegreerd wordt in het EMD en dat beslissingsondersteuning zal bieden voor (huis)artsen.”

Door het protocol te differentiëren per sporttak, willen de betrokken partijen een echte meerwaarde bieden. “Dit mocht geen eehidsworst worden”, aldus Dr. Teulingkx. “Bepaalde luiken, zoals het orthopedisch luik, hebben wel een gemeenschappelijk gedeelte. Maar het sportspecifiek onderdeel brengt de risico’s die kenmerkend zijn voor een welbepaalde discipline in beeld.”

Overzichtelijke intake module

Naast het screeningsprotocol voor artsen, werkte SKA ook een online intake module uit voor sporters zelf. Op de website www.sportkeuring.be kunnen zij binnenkort

hun leeftijd opgeven en aangeven welke sport ze (willen) beoefenen. In de begeleidende heldere vragenlijst wordt onder meer gepolst naar de familiale anamnese, het medicatiegebruik, het rookgedrag en de sportintensiteit, en ook de lengte en het gewicht worden bevestigd. Daarna volgt een aanvullende sportmedische anamnese, die nagaat hoe het zit met allergieën, sportspecifieke blessures en neurologische en pneumologische klachten. En uiteindelijk volgt er een advies met betrekking tot het overgaan tot een sportmedisch onderzoek: raadzaam of niet.

“Op die manier geven we recreatieve en competitieve sporters de mogelijkheid om zelf al na te gaan of een preventieve sport-screening raadzaam is. Bij de voorstelling van die website zullen we evenwel benadrukken dat het advies geen reden mag zijn om sport af te zweren; niet sporten is bijna altijd ongezonder dan wel bewegen. Onze ultieme doelstelling is om zoveel menselijk gezond te laten sporten in zo optimaal mogelijke omstandigheden.”

Tijs Ruyschaert